

Abstrakt

Táto bakalárska práca skúma mužský a ženský pohľad na koloniálnu vojnu v diele dvoch veľikánov portugalskej literatúry – Antónia Lobo Antunesa a Lídie Jorgeovej. Konkrétne sa zameriava na *Judášovu dieru* (1979, *Os cus de Judas*) a *Šuškejúce pobrežie* (1988, *A costa dos murmúrios*). Snaží sa zodpovedať na otázku, či sa líši mužský a ženský pohľad na koloniálnu vojnu.

Delí sa na šesť kapitol, ktoré sa skladajú z ďalších podkapitol. Po úvode, v ktorom načrtávame analyzovanú problematiku, sa zameriavame na stručnú charakteristiku historického kontextu. Do centra pozornosti postupne kladieme Nový štát, vzťah k Afrike, ktorý bol prepojený s národným sebaobrazom Portugalcov, na vojnu, ktorú Portugalci viedli, aby si zámorie udržali, na Klinčekovú revolúciu a stručne charakterizujeme tiež situáciu v portugalskej literatúre po 25. apríli.

Nasledujúce kapitoly sú venované predstaveniu autorov analyzovaných diel a ich tvorbe so zameraním na *Judášovu dieru* a *Šuškejúce pobrežie*.

Jadro práce začína poukázaním na to, že muži a ženy zastávali v koloniálnej vojne rozličnú pozíciu a mali iné úlohy. Ženy mali poskytovať mužom oporu a vytvárať domov v čase, keď manželia neboli na misii. Naproti tomu, muži priamo bojovali vo vojenských operáciách a bezprostredne sa stretávali s hrôzami vojny. Sledujeme tiež, ako sa rozprávači oboch diel vyrovnávajú so svojimi spomienkami na prežitú traumu. Vyzdvihujeme snahu autorov vytvoriť celospoločenské povedomie o pravej podobe minulosti.

V poslednej kapitole porovnáваме, ako konkrétne ovplyvňuje mužská a ženská optika videne koloniálnej vojny. Sústredíme sa na koncept hrdinstva, na postavenie ženy a na rasizmus, keďže sa stali predmetom salazarovského skresľovania skutočnosti. Oficiálna rétorika totiž tvrdila, že vojaci sú obdivovaní hrdinovia, že poslanie ženy je byť manželkou a matkou a že v Afrike neexistuje rasizmus.

Kľúčové slová: koloniálna vojna, postavenie ženy, vina, identita, oficiálna lož, hrdinstvo, rasizmus